

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Silvia Iftodi împotriva Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor și Procuraturii sectorului Centru municipiul Chișinău, privind încasarea prejudiciului și obligarea prezentării scuzelor oficiale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, prin care a fost admis apelul Silviei Iftodi,

a c o n s t a t a t :

La 31 ianuarie 2015 Silvia Iftodi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor și Procuraturii sectorului Centru municipiul Chișinău, solicitînd încasarea din contul statului a sumei de 5 000 (cinci mii lei) cu titlu de prejudiciu material, suma de 300 000 (trei sute mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și obligarea Procuraturii de a prezenta scuze oficiale prin intermediul unei scrisori.

În motivarea cererii a indicat că la 21 mai 2012 Procuratura sectorului Centru municipiul Chișinău a emis ordonanța pe cauza penală nr.2008011360, prin care au fost revocate măsurile procesuale de constrângere și s-a încetat urmărirea penală în privința Silviei Iftodi.

La 11 august 2014, prin scrisoarea de confirmare nr.27-2008011360 a luat cunoștință cu ordonanța din 21 mai 2012, în urma examinării cererii prin care a solicitat să fie informată privind situația pe acest dosar. Cînd s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală, Silvia Iftodi nu a fost contactată și nici nu a fost informată de acest fapt de către reprezentanții organului de urmărire penală.

A mai indicat că începînd cu 22 octombrie 2008, cînd a fost intentată cauza penală nr.2008011360 și pînă în luna mai 2012, a fost mai multe ori citată și interogată în calitate de bănuită și învinuită, fiindu-i create probleme și cheltuieli materiale, disconfort psihologic la locul de lucru și în familie.

Consideră că nenumăratele participări la acțiunile de urmărire penală au făcut-o să se simtă înjosită, umilită, maltrată, permanent fiind în stare de retrăiri negative, iar timpul pierdut a creat în familie o situație foarte negativă. A fost pe nedrept învinuită de săvârșirea unei infracțiuni grave, care fără îndoială s-a expus asupra stării psihologice.

Prin hotărârea Judecătorei sectorului Buiucani municipiul Chișinău din 04 august 2015 a fost admisă în parte cererea de chemare în judecată depusă de Silvia Iftodi împotriva Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor și Procuraturii sectorului Centru municipiul Chișinău, privind încasarea prejudiciului și obligarea prezentării scuzelor oficiale. A fost obligată Procuratura sectorului Centru ca în termen de 15 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii să prezinte, printr-o scrisoare, Silviei Iftodi, scuze oficiale din partea statului RM, în legătură cu punerea neîntemeiată a Silviei Iftodi sub învinuire în cadrul cauzei penale nr.2008011360. În rest, pretențiile formulate de Silvia Iftodi au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016 a fost admis apelul declarat de Silvia Iftodi. A fost casată hotărârea Judecătorei sectorului Buiucani municipiul Chișinău din 04 august 2015 în partea respingerii încasării prejudiciului moral și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Silvia Iftodi. A fost încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul Silviei Iftodi suma de 15 000 (cincisprezece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat. În rest, hotărârea Judecătorei sectorului Buiucani municipiul Chișinău din 04 august 2015 a fost menținută.

La 19 aprilie 2016 Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, solicitând casarea deciziei recurate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă ca neîntemeiată acțiunea Silviei Iftodi.

În motivarea cererii a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă a fi casată.

Susține că angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penală sunt necesare unele condiții speciale și anume, existența faptei ilicite, respectiv, nu orice acțiune a organelor de drept atrage răspunderea statului. Intimata Silvia Iftodi nu a fost reținută sau arestată, în privința ei nu a fost aplicată nici o măsură preventivă, nu au fost limitate în drepturile sale și nici trasă la răspundere penală pentru a încasa prejudiciul de la bugetul de stat.

Intimata Silvia Iftodi a avut calitatea de bănuită în perioada 30 octombrie 2009 – 30 decembrie 2009 și de învinuită în perioada 14 mai 2012 – 21 mai 2012. În această perioadă a fost nevoită să se prezinte în fața organului de urmărire penală

de 2 ori, iar despre cauza penală nu au fost răspândite careva informații neveridice, iar Silvia Iftodi nu a înaintat careva probe concludente prin care să ateste că bănuiala sa ar fi avut careva efecte negative.

La 13 iunie 2016 Silvia Iftodi a depus referință la recursul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, solicitând respingerea cererii și menținerea deciziei instanței de apel.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu este evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Mardari

Maria Ghervas